

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
112/09. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2009. december 17.

A főtanácsnok indítványa a C-203/08. és C-258/08. sz. ügyekben
The Sporting Exchange Ltd kontra Minister van Justitie és Ladbroke's
Betting & Gaming Ltd kontra Stichting de Nationale Sporttotalisator

Bot főtanácsnok szerint a szerencsejátékok szervezésének kizárólagos jogosultjai számára bizonyos feltételek mellett engedélyezhető, hogy ajánlatukat új játékok létrehozásával és hirdetéssel tegyék vonzóvá

Másfelől a főtanácsnok úgy véli, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak megfelelő versenyeztetéshez kell folyamodniuk, amikor jóváhagyás vagy jóváhagyás megújítása iránti eljárás során valamely magánjogi piaci szereplő számára biztosítják a szerencsejáték szervezésének kizárólagos jogosultságát.

A szerencsejátékról szóló holland törvény célja a fogyasztók függőségtől való védelme és a bűnözés elleni küzdelem. A törvény egyrészt kimondja, hogy erre vonatkozó engedély nélkül tilos szerencsejátékot szervezni vagy az abban való részvételre ösztönözni, másrészt játéktípusonként kizárólag egy szolgáltató rendelkezhet ilyen engedéllyel.

A sportfogadások, lottójátékok és számjátékok szervezésére vonatkozó engedélyt a Stichting de Nationale Sporttotalisator (De Lotto) kapta meg. A totalizátor lóversenyfogadások szervezésére vonatkozó engedélyt pedig a Scientific Games Racing B.V.-nek (SGR) ítélték oda.

Az Egyesült Királyságban székhellyel rendelkező, Betfair néven tevékenykedő The Sporting Exchange Ltd közvetlenül vagy közvetetten az interneten keresztül sporteseményekre, többek között lóversenyekre vonatkozó fogadások megtárgyalását és megkötését teszi lehetővé. A C-203/08. sz. ügy alapjául a Betfair és a holland igazságügyi minisztérium közötti, a Betfair szerencsejátékok Hollandiában történő szervezésének engedélyezése iránti kérelmének, valamint a De Lotto és az SGR engedélyének meghosszabbítására vonatkozó határozatokkal szemben benyújtott keresetének elutasítására vonatkozó jogvita szolgál.

Az Egyesült Királyságban székhellyel rendelkező Ladbroke's Betting & Gaming Ltd és a Ladbroke's International Ltd sportfogadások szervezésével, többek között bukmékeri tevékenységgel foglalkozik. A C-258/08. sz. ügy tárgya azon eljárás e vállalkozások általi vitatása, amelyet a De Lotto velük szemben annak megtiltása érdekében indított, hogy e vállalkozások internetes oldalukon hollandiai résztvevők számára olyan szerencsejátékokhoz való hozzáférést kínáljanak, amelyekre vonatkozóan nem rendelkeznek engedéllyel.

Az ezen ügyekben végső soron eljáró Hoge Raad der Nederlanden (holland semmítőszék) és a Raad van State (holland államtanács) a Bírósághoz fordultak a szerencsejátékokra vonatkozó holland jogi szabályozás közösségi joggal való összhangjának kérdésében.

A főtanácsnok mindenekelőtt rámutat, hogy a holland szabályozást igenis a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó szabályok mércéjével kell mérni. Ilyen körülmények között egyértelmű, hogy a holland szabályozás a szabad mozgás korlátozásának minősül.

A főtanácsnok emlékeztet arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a tagállamok saját területükön korlátozhatják a szerencsejátékok szervezését és kereskedelmi jellegű hasznosítását annak érdekében, hogy megóvják a fogyasztókat a játékkal járó túlzott költségektől, és védjék a közrendet a csalás veszélyétől, amelyet a szerencsejátékkal megszerezhető jelentős összegek kelteneek.

A Bíróság szintén kimondta, hogy valamely tagállam jogszerűen odaítélheti a szerencsejáték kereskedelmi jellegű hasznosításának jogát egyetlen piaci szereplőnek.

Ezzel kapcsolatban a főtanácsnok **először is** megállapítja, hogy az a tény, hogy a szerencsejáték szervezésére Hollandiában kizárólagos jogosultsággal rendelkező piaci szereplők ajánlatukat új játékok létrehozásával és hirdetéssel tehetik vonzóvá, mint olyan, nem összeegyeztethetetlen a holland szabályozás által követett célokkal, azok összességét tekintve, mivel ez a magatartás hozzájárulhat a csalás elleni küzdelemhez.

Mindazonáltal amennyiben a holland szabályozásnak célja a fogyasztók függőségtől való védelme is, fontos, hogy az állam szigorúan ellenőrizze és korlátozza az új játékok létrehozását és a hirdetést annak érdekében, hogy azok is összhangban legyenek e céllal. A holland szabályozás által követett két cél összeegyeztetése tehát feltételezi, hogy a kizárólagos jogosultak ajánlata és az engedélyezett játékok hirdetése elegendő ahhoz, hogy a fogyasztók a törvényes keretek között maradjanak, miközben azok nem jelentenek a játékokra való túlzott buzdítást, ami arra vezetné a fogyasztókat vagy legalábbis közülük a legbefolyásolhatóbbakat, hogy jövedelmük szórakozásra fordítható részénél többet költsenek.

A nemzeti bíróság feladata annak mérlegelése, hogy e szabályozás tartalmára és végrehajtására tekintettel ténylegesen hozzájárul-e a kitűzött két cél eléréséhez.

Másodszer a főtanácsnok azon a véleményen van, hogy a nemzeti bíróság miután megállapította, hogy a jogi szabályozás összhangban áll a közösségi joggal, nem köteles annak alkalmazásának minden egyes konkrét esetében ellenőrizni, hogy az e jogi szabályozás tiszteletben tartásának biztosítására irányuló intézkedés – mint amilyen a gazdasági szereplő arra való kötelezése, hogy tegye a tagállam területén tartózkodó személyek számára hozzáférhetetlenné a szerencsejátékot kínáló internetes oldalát –, alkalmas-e az említett jogi szabályozás céljainak elérésére és arányos-e, mivel e végrehajtási intézkedés szigorúan e jogi szabályozás tiszteletben tartásának biztosítására irányul.

Harmadszor, ami azt a kérdést illeti, hogy a Holland Királyság a Bíróság által kidolgozott kölcsönös elismerés elvének értelmében köteles-e elismerni a más tagállamok által a Betfair részére kibocsátott engedélyeket, a főtanácsnok emlékeztet arra, hogy a Liga Portuguesa ügyben hozott ítélet¹ értelmében ezen elv nem alkalmazandó az internetes szerencsejátékokra vonatkozó engedélyre.

Negyedszer a főtanácsnok szerint az egyetlen piaci szereplőre korlátozott engedélyezési rendszerben az egyenlő bánásmód elvével és az átláthatóság követelményével ellentétes az engedély versenyeztetés nélküli meghosszabbítása, kivéve, ha a versenyeztetés hiánya érvényesen igazolt. Ebben az összefüggésben a nemzeti bíróság feladata annak meghatározása, hogy az ilyen versenyeztetés nélküli meghosszabbítás lényeges érdekből történik-e, mint amilyen a közrend vagy az ítélkezési gyakorlat értelmében vett olyan közérdeken alapuló kényszerítő okból, mint a fogyasztóknak a túlzott költségek és a játékfüggőség veszélyeivel szembeni védelme, valamint a csalás megelőzése, továbbá annak meghatározása, hogy az ilyen versenyeztetés nélküli meghosszabbítás megfelel-e az arányosság elvének.

EMLÉKEZTETŐ: A főtanácsnok indítványa nem köti a Bíróságot. A főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva a rábízott ügy jogi megoldására vonatkozó javaslatot terjesszen a Bíróság elé. A Bíróság bírái most kezdik meg az ügyben a tanácskozást. Az ítéletet későbbi időpontban hozzák meg.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

---

¹ A C-42/07. sz. ügyben 2009. szeptember 8-án hozott ítélet, [70/09. sz.](#) sajtóközlemény.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az indítvány [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499